

## Słowo od Redaktor Naczelnej

Szanowne Czytelniczki, Szanowni Czytelnicy,

wyzwania współczesnego świata, które dotyczą młodych ludzi, są coraz bardziej złożone. Duże tempo zmian technologicznych, kryzysy społeczne, stres związany z presją społeczną, a także zagrożenia wynikające z dezinformacji sprawiają, że dzieci i młodzież nie mają często wystarczających kompetencji, by radzić sobie z sytuacjami trudnymi, które pojawiają się w ich codziennym życiu. Dlatego też zainteresowanie tematem szkoły jako instytucji prowadzącej planową działalność edukacyjno-wychowawczą nabiera szczególnego znaczenia w obliczu pojawiających się nowych problemów społecznych. Wynika to z przemian, jakim współczesna szkoła podlega, i wiąże się z wyzwaniami, przed jakimi stoi. Szkoła z uwagi na swą wszechobecność przywołuje wspomnienia, wyzwala emocje, ale także prowokuje opinie, pozytywne bądź krytyczne, dotyczące samego procesu kształcenia. Nie podlega dyskusji fakt, że szkoła pełni wiodącą rolę w społeczeństwie, gdyż uczestniczy w procesie edukacji i socjalizacji młodego pokolenia.

Pedagogika społeczna jako praktyczna subdyscyplina naukowa zawsze podkreślała i podkreśla główną rolę szkoły w rozwoju i kształtowaniu relacji społecznych oraz zawodowych dzieci i młodzieży, które są ważne dla funkcjonowania w społeczeństwie. Z perspektywy pedagogiki społecznej szkoła powinna zwracać szczególną uwagę na integrację dzieci z różnych środowisk społecznych, promować postawy oparte na współpracy i tolerancji, kłaść nacisk na inkluzję dzieci z różnymi potrzebami edukacyjnymi, przy zapewnieniu im pomocy i wsparcia przez nauczycieli, pedagogów i psychologów szkolnych.

Szkołę, która odpowiadałaby wymogom współczesnego świata, można scharakteryzować jako taką, która uczy, jak się uczyć samodzielnie, jak segregować i interpretować informacje, uczy brania odpowiedzialności za proces własnego rozwoju, traktowania uczenia się nie jako stanu na tu i teraz, ale jako procesu towa-

rzyszającego obecnie człowiekowi przez całe życie, dzięki czemu może on podnosić jakość życia, zmieniać jego trajektorie. Konieczne jest przygotowanie młodego pokolenia do kreowania swojego życiowego planu zgodnie z własnymi priorytetami i wartościami humanistycznymi. Nieodłącznym elementem są starania przygotowujące dzieci i młodzież do aktywności w wielu rolach oraz na rzecz społeczności lokalnej i środowiska społecznego<sup>1</sup>. Ważną kwestią jest też zapewnienie przez szkołę podstaw do bezpiecznego startu w dorosłe życie wszystkim dzieciom i młodzieży i umiejętnego poruszania się w nowych, nieznanych jeszcze obszarach. Jednakże, by działania szkoły były efektywne, należy zwrócić uwagę na konieczność zaangażowania się oraz współpracę wszystkich podmiotów związanych z życiem szkoły: nauczycieli, uczniów, rodziców, instytucji społecznych, a także na aktywne uczestnictwo samej szkoły w lokalnej wspólnotie, do której przynależy.

Dobłą sposobnością pogłębienia wiedzy na ten temat może stać się lektura artykułów zamieszczonych w kolejnym, dziesiątym już, wydaniu naszego czasopisma „Pedagogika Społeczna Nova”, do której zachęcam Państwa serdecznie.

*Katarzyna Segiet, Redaktor Naczelna*

---

<sup>1</sup> Z. Kwieciński, *Tropy – ślady – próby. Studia i szkice z pedagogii pogranicza*, Poznań–Olsztyn 2000, s. 395–396.